

Luděk Štipl

Pan Luděk Štipl se narodil 10. února 1949, jako druhý syn manželů Josefa Štipla a Blaženy Štiplové, rozené Plhákové. Jeho o šest let starší bratr se jmenoval Ctirad. Společně s rodiči a bratrem vyrůstal na samotě v myslivně na Stříteži u Mohelnice, kde jeho otec pracoval jako správce polesí města Mohelnice. Malý Luděk v rámci svých možností vypomáhal rodičům s domácími či hospodářskými pracemi. V roce 1955 nastoupil na Základní školu ve Veselí, později přestoupil na Základní školu v Mohelnici, na ulici Mlýnská.

Už od mala díky svému otci věděl, že tehdejší politická situace byla velmi špatná. Brzy si zažil pocity strachu o sebe a svoji rodinu. V dětství se například účastnil spartakiády a chodil do tehdejšího pionýra, věnoval se kreslení. Po základní škole začal studovat na Střední průmyslové škole elektrotechnické v Mohelnici. V posledním ročníku se oženil a pracoval jako elektroinstalatér, později po základní vojenské službě jako památkář ve Vlastivědném muzeu v Bruntále. Postupně se mu narodily dvě děti.

Jeho postoj k totalitnímu režimu byl stále kritičtější a Luděk Štipl dospěl k názoru, že pro sebe a svou rodinu musí něco udělat. Po dlouhé době plánování se definitivně rozhodl emigrovat a začít nový život. Jeho přítel, který již dříve odešel do Kanady, mu kolem roku 1973 nabídnul svoji pomoc a připravil pro něj i všechny nutné doklady. Bohužel nešťastnou shodou náhod se první dva pokusy o emigraci nezdařily. Štěstím bylo, že přes neúspěch nebyl prozrazen, jeho rodinu žádné tresty nestihly a mohl se pokusit odcestovat znovu.

Při třetím pokusu se již rodině pana Štipla podařilo využít povolení k cestě do Itálie a dostat se za železnou oponu, přesněji do rakouského utečeneckého tábora v Traiskirchenu. Přes nátlak blízkých, kteří zůstali v ČSSR, se rozhodl dál pokračovat se svojí manželkou a dvěma dětmi v cestě do Kanady. Nakonec se jeho výlet protáhl na dlouhých 20 let.

Zpočátku bydleli v domě přítele Josefa, který mu vypomohl s jeho emigrací. Navštěvovali kurzy anglického jazyka, jež kanadská vláda nabízela cizincům, kteří se rozhodli pro život v nové zemi. I přes jazykovou bariéru se tak rodině bez větších problémů povedlo začlenit se do tamější společnosti, dokonce si našli nové přátele mezi studenty i lektory. Pan Luděk Štipl začal pracovat jako písmomalíř, poté v Torontu a Vancouveru jako obchodník s židovskými starožitnostmi, jako restaurátor a kurátor muzeí, archivář, dokonce přednášel na univerzitě ve Waterloo.

V roce 1995 se začal častěji vracet zpět do České republiky, definitivně se pak vrátil v roce 2003 a žije v Radnici blízko Mohelnice. V souvislosti s návštěvou amerického známého, doktora Stanton, se dostal k tématice židovské komunity, která se stala jeho velikým zájmem. Z původní snahy o záchranu židovského hřbitova a synagogy v Lošticích vznikla myšlenka projektu, který má za úkol zaznamenat historii židovských rodin, které v regionu Mohelnicka, Lošticka a Úsovska žily v době před světovou válkou a do jejichž osudů zasáhla válka. Pan Luděk Štipl se stal v roce 2003 jedním ze zakladatelů občanského sdružení Respekt a tolerance. V dnešní době se zabývá dokumentováním pamětníků doby světové války a nabízí přednášky a výstavy základním školám – jedním z projektů je například výstava Obyčejní lidé v neobvyčejných časech. Zároveň také studuje samotné příběhy pamětníků a

zaznamenává je. Usiluje o to, aby dnešní mladá generace měla alespoň základní představu o dění ve 20. století, které je pro náš život z hlediska historie nejdůležitější.